

ROUŠKA

ročník 18

číslo 1/15

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 596 013 606, mobil: 736766021, email : bohumin@charita.cz

PĚT MINUT PRO PÁNA

Televize Noe připravila pro své diváky postní duchovní obnovu s P. Vojtěchem Kodetem, OCarm. První díl byl odvysílán na Popeleční středu a věnoval se osvědčeným prostředkům postního snažení: půstu, modlitbě a almužně. V úvodu mne však zaujala jedna docela prostá výzva přednášejícího. Navrhl, abychom si každý postní den udělali „5 minut pro Ježíše“. Pět minut v našem denním horizontu času, které se snad dají vyšetřit, které věnujeme Ježíši. Malý krůček na cestě. Nepůjde v nich o to, abychom jej zahrnovali všemožnými prosbami, ale abychom byli pouze s Ním. Milovaný s milujícím. Jen tak, patřit tu chvíli jemu. Podělit se třeba o to, co prožíváme. Jak to činí dva zamilovaní na schůzce. Ale vždy s upřenou pozorností ne na sebe, ale na toho druhého. Snad postupně i se Slovem Božím v ruce a vnitřní rozmluvou o něm. Snažit se rozumět, ne co říkáme my jemu, ale co chce říci On nám. Myslím, že je to docela dobrý nápad nejen pro postní dobu. Jistě bude chtít zpočátku trochu kázně. Ale, jak řekl otec Vojtěch, půst je nakonec i v tom, že se zřekneme sami sebe – aspoň těch 5 minut. Teď je ta doba příhodná.

Napadla mne v této věci modlitba známého spisovatele Antoine de Saint-Exuperyho – *Umění malých kroků*. Možná ji už znáte nebo jsem ji již někdy nabídl, ale chtějme si ji znovu připomenout. Je krásná nejen pravdivostí proseb, ale především tím, co za řádky odkrývá: živý vztah, prožitou moudrost ve vztahu k Tomu, kterému patří celý náš život. Pochopení falešných cest i pokoru, umění žádat to pravé i vědomí, že k životu patří obtíže i bolest. Je v ni obsažena cesta autora s Pánem, postupné odhalování toho, co je důležité a o co je potřeba prosit. I to kéž je pro nás inspirativní. Možná si ji vezmeme do oněch „pětiminutovek pro Pána“, ne celou najednou, ale po malých kouscích, přemítat o větě, slovech, ptát se Pána, co nám to může říci. Možná ob-

jevíme, že už pak nehovoříme my, ale vnímáme Pánova slova. Ucítime útěchu jeho pravdy a pokoj jeho blízkosti. Tak to zkusme.

NAUČ MĚ UMĚNÍ MALÝCH KROKŮ

Neprosím o zázrak, Pane, ale o sílu pro všední život. Nauč mě umění malých kroků. Učiň mě vynalézavým a sebejistým v pravý čas. Obdar mě vnímavostí, abych dokázal odlišit prvořadé od druhořadého.

Prosím o sílu kázně a míry, abych jen tak neproklouznul životem a své dny si rozumně rozdělil, abych neprospal záblesky světla a vrcholy a abych si našel alespoň tu a tam čas pro zážitek krásy a umění.

Utvrzuj mě v tom, že snít o minulosti nebo budoucnosti mi nepomůže. Pomoz mi co nejlépe zvládnout to, co je mi nejbližší, pomoz mi brát právě prožívanou hodinu za nejdůležitější.

Chraň mě před naivní vírou, že v životě musí jít vše hladce. Daruj mi strážlivé poznání, že těžkosti, porážky, neúspěchy i zklamání jsou přirozenou součástí života, že díky jim rosteme a dozráváme.

Připomínej mi, že city se často stavějí proti rozumu. Pošli mi v pravé chvíli někoho, kdo má odvahu říct mi pravdu s láskou. Chléb každodenní dej mi pro tělo i duši, projev Tvé lásky – přátelské echo, a alespoň tu a tam náznak, že jsem v něčem užitečný.

Vím, že hodně problémů se neřeší konáním; pomoz mi, abych dokázal čekat. Ať vždy nechám Tebe a ostatní domluvit. Vždyť to nejdůležitější si člověk neříká sám, to nejdůležitější mu bývá sděleno.

Ty víš, jak moc potřebujeme přátelství. Dej, abych dorostl do této nejkrásnější, nejtěžší, nejriskantnější a nejvzácnější záležitosti života. Vnučni mi správnou chvíli a správné místo, kde můžu zanechat balíček dobra, se slovy nebo bez slov.

Chraň mě před strachem, že bych mohl promarnit svůj život. Nedej mi to, co si přeju, ale to co potřebuji.

Nauč mě umění malých kroků.

Požehnaný čas svatopostní a rostoucí pokoj a radost nesoucí nás k Velikonocům.

Aleš Ligocký

strana 2

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Aby Charita při své službě potřebným dokázala účinně spolupracovat se všemi,
kdo v této oblasti pracují a konají dobré dílo.**

**Aby se Charitě podařilo získat ke spolupráci více dobrovolníků
s upřímnou snahou pomáhat.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ❖ Za obrácení syna a růst v duchovním životě
- ❖ Za všechny lidi dobré vůle, kteří přispěli finančním darem do tříkrálové sbírky 2015
- ❖ Za všechny zemřelé klienty i zaměstnance Charity Bohumín
- ❖ Za mladou osamělou ženu, aby našla cestu k Bohu a naučila se přijímat svůj život bez závisti druhým
- ❖ Za uzdravení a posvěcení vztahů v rodinách
- ❖ Za úspěšnou rekonvalescenci ženy po těžké operaci
- ❖ Za maminku, která čeká trojčata a lékaři ji nutí k potratu
- ❖ Za dar moudrých rad Ducha sv. při uskutečňování vážných rozhodnutí ředitelky Charity Bohumín

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2015

I letos, jako každoročně, jsme mohli v ulicích našeho města potkat v době od 1. do 14. ledna 2015 – stejně jako v celé republice – skupinky koledníků Tříkrálové sbírky. Podobně jako v minulých čtrnácti ročnících nesli poselství pokoje, požehnání a především solidarity s těmi, kdo se ocitli v tělesné, duševní nebo sociální nouzi z důvodu nemoci, stáří, ztráty zaměstnání, rozpadu rodiny, přírodních katastrof apod.

Letos Charita Bohumín vypravila 80 koledujících skupinek. Celkový výtěžek **320 504 Kč** svědčí o velké míře ochoty lidí lidem pomáhat. Jedná se o nejvyšší dosažený výsledek za období patnácti let, kdy Charita Bohumín sbírku pořádá. **Dárci v Bohumíně přispěli částkou 146 958 Kč.** Prostředky budou použity podle předem schválených záměrů na pořízení přístřešku u

budovy Noclehárny sv. Martina, tak aby bylo možno v rámci terapeutických aktivit s uživateli využívat i venkovní prostor noclehárny. Dále prostředky z letošní sbírky využijeme na provoz Denního centra pro osoby bez přístřeší a jeho výmalbu. Zbývající část výtěžku sbírky bude využita na částečnou úhradu vybudování rehabilitačních povrchů a pomůcek pro uživatele v relaxační zóně u Charitního domu pokojného stáří sv. Františka.

Děkujeme všem dárcům, kteří podle svých možností přispěli do kasiček tří králů. Naši koledníci se setkali se vstřícností nejen v domácnostech, ale i na úřadech, školách, obchodech i u některých živnostníků, kteří je rovněž nenechali odejít s prázdnou. Každý příspěvek, i ten nejmenší, je pro nás výrazem nejen solidarity s lidmi v nouzi, ale také důvěry, že každá koruna darovaná Charitě přijde tam, kde může pomáhat a sloužit. A této důvěry si vážíme nejvíce.

Případné dotazy o využití prostředků získaných v Tříkrálové sbírce 2015 rádi zodpovíme na tel. č. 596 013 606, 736 766 021 nebo e-mailové adrese: info@bohumin.charita.cz

S úctou pracovníci Charity Bohumín

VÝSLEDKY TKS 2015

Farnost	2015	2014	2013	2012	2011
Nový Bohumín	125.845	111.907	94.540	103.500	93.150
Starý Bohumín	21.113	21.093	31.460	30.310	28.735
Dolní Lutyně	66.446	58.515	58.511	48.984	24.291
Rychvald	35.806	29.113	32.121	15.647	15.314
Dětmarovice	31.184	28.726	27.447	21.055	21.865
Orlová	35.903	34.947	24.666	18.784	20.133
Doubrava	4.207	4.858	3.422	3.014	-
Celkem	320.504	289.159	272.167	241.294	203.488

Milí čtenáři Roušky,

Chtěla bych se s Vámi podělit o zážitky z letošní Tříkrálové sbírky. Již několik let koleduji s dětmi mé kamarádky, a protože děti jsou téměř dospělé, rozdělili jsme se na dvě skupinky. Nejstarší Miša koledovala letos s dětmi z farnosti Ostrava – Nová Ves, pro které to byl opravdový zážitek.

Každoročně při koledování vnímám, že i když finanční situace je rok od roku horší a někteří lidé přicházejí i o zaměstnání, jsou lidé ke koledníkům milí, vstřícní a radostní a hodně často děkují, že jsme na ně nezapomněli.

Chtěla bych se s Vámi podělit o jeden z mých nejhezčích zážitků letošního koledování.

Pravidelně koledujeme u paní, kterou většina z nás zná z knihovny ve Skřečoni. Jako každý rok nás přivítala celá rodina, ale nejvíce se na nás těšila vnučka Martinka. Martinka nás vždy přivítá a připraví si pro nás písničku, kterou nám zahraje na flétnu. Letos nás Martinka překvapila ještě více – nasadila si korunku s nápisem Martinka a zahrála nám píseň „My tři králové jdeme k Vám ...“. Obdarovala nás sladkostmi a popřála nám vše nejlepší.

Toto setkání, i setkání s dalšími dětmi v dalších rodinách, bylo tak dojemné; kolik lásky a dobroty se skrývá v těch malých srdíčkách.

Myslím si, že Tříkrálová sbírka je velkým přínosem ke zlepšení mezilidských vztahů; tolik lásky, úsměvů a radosti, kolik jsme při koledování dostali – pro nás to byl veliký dar. Za tento dar upřímně děkujeme a budeme se na všechny za rok opět moc těšit.

Hodně Božího požehnání Vám všem přeje

Markéta Zarembová

CHARITA BOHUMÍN INFORMUJE

Dne 7.1.2015 nás navždy opustila paní Kristina Królová, dne 7.2.2015 paní Irena Regina Kozikowská a také jsme se dne 18.2.2015 rozloučili s paní Janou Löffelmannovou. Modlíme se, aby jejich duše spočinuly v Boží náručí. Paní Kristina bydlela v našem domově skoro jedenáct let a paní Irena devět let. Je to kus lidského života a jejich odchod je i pro nás zaměstnance odchodem velmi blízkého člověka.

Zkušební rozšířený povoz denního centra pro osoby bez přístřeší se natolik osvědčil, že rozšířená provozní doba bude nadále zachována. Pro připomenutí se jedná o provoz od pondělí do pátku od 9.00 hod. do 13.00 hod.

Dne 3. února, již tradičně pracovníci sv. Františka společně s uživateli pořádali karneval. Zde jsme se také přivítali s novými členy charitní rodiny ve sv. Františku. Přejeme panu Dominiku Niestrojovi a panu Jaroslavu Pchálkovi ze srdce, aby u nás našli klid, lásku, porozumění a Boží přítomnost.

HISTORIE SOUČASNOST NAŠEHO OKRESNÍHO MĚSTA – 2.DÍL ...

Rod hrabat Larischů ze zapsal do dějin severovýchodní části Slezska jako podnikatelsky velmi zdatný. Vlastnil v oblasti Karvinska 11,5 tis. hektarů polností, luk, les a rybníků. Od poloviny 19. století se začali Larischové ve velkém podílet na těžbě uhlí.

Ale doly postihla také největší důlní neštěstí v celém revíru. Jen namátkou: v roce 1895 zahynulo na šachtě Hohenegger při výbuchu ve skladu dynamitu a pak i uhelného prachu 52 lidí. Před tím, v roce 1885 na dole Jan-Karel zemřelo 108 lidí vlivem výbuchu třaskavých plynů. Na dole František vznik požár a zahynulo 130 lidí. V roce 1856 nastal výbuch na dole Gabriela a přišlo zde o život 17 lidí. A v roce 1924 na tomtéž dole zemřelo 15 lidí a zbytky těžní jámy se nacházely až ve vzdálenosti dvou kilometrů od místa výbuchu. Největší neštěstí se stalo v roce 1894 na dole Hlubina, kde došlo k výbuchu plynů a zahynulo 236 horníků pracujících v té době v podzemí. Majitelé si samozřejmě uvědomovali tato rizika a prováděli různá opatření, ale sami víme, že i dnes dochází k různým haváriím, při kterých jsou lidské životy ohroženy. Hornictví je stále riskantní povolání a musíš spoléhat v hloubce 1000 metrů pod zemí, že přežiješ.

Členové rodu Larischů zasahovali do rakouské, české i evropské politiky. Původem je rod Larischů z Tyrol, kde vlastnili zámek Fragstein. Ve 14. století se usídlili ve Slezsku. Tady se rod rozdělil na dvě větve, ta významnější začala používat jméno Larisch – Mönnich z Ligotky. V polovině 17. století udělil císař Ferdinand III. Janu Bedřichu Larischovi titul svobodného pána s predikátem psát se ze Lhoty a Karviné. Později k tomu přišlo povýšení do českého hraběcího stavu. Posledním majitelem panství byl Jan Larisch - Mönnich, narozený v roce 1872 na zámku ve Fryštátě, který se stal vynikajícím podnikatelem a politikem. Byl prezidentem rakousko-slezské společnosti pro zemědělství a lesnictví, členem Slezského zemského sněmu v Opavě, získal dědičné členství v panské sněmovně, stal se tajným císařským radou a rytířem Řádu zlatého rouna, který byl založen v roce 1730. V jeho osobě dosáhl rod Larisch - Mönnichů vysoké vážnosti a důstojnosti v celém mocnářství.

Když skončila první světová válka, stal se Johan Larisch - Mönnich univerzálním dědicem celého panství. To zahrnovalo panství Karviná a Solca, také Ráj s obcemi Darkov, Louky, Stonava, Těrlicko, Bluszkow, Fryštát, Dolní

Lutyně, Bohumín a další. Nicméně došlo ke změnám. V novém Československu byly zakázány šlechtické tituly a predikáty, část majetku podlela pozemkové reformě. Na území našeho státu měl rod 8 tisíc hektarů půdy, ze které zbyla zhruba polovina. Část majetku se ocitla v Polsku.

V roce 1939 odešel Johann Larisch - Mönnich před německým zábořem do Vídně a správcem rodového majetku ustanovil svého dvaadvacetiletého syna Johanna – „Hansiho“. Jeho hlavním úkolem bylo zachránit rodový majetek před německou konfiskací. Mladý hrabě dosáhl toho, že na majetek byla uvalena pouze nucená správa. Nebylo to zadarmo, část zámku zabralo velitelství Wehrmachtu. Na konci války Hansí s manželkou Vileminou – příbuznou rodiny W. Churchilla – chtěli odjet před frontou do Vídně. Mercedes, kterým jeli, se po cestě srazil s obrněncem Rudé Armády a hraběnka zahynula.

Po roce 1945 přišel rod Larischů o veškerý svůj majetek, který byl odhadován v Československu na 3,7 miliardy korun. Lidový soud v Moravské Ostravě odsoudil Johanna – Hansiho v nepřítomnosti k pětiletému těžkému žaláři za kolaboraci s Němci, ke ztrátě občanské cti a propadnutí veškerého majetku. Johann – Hansí se pak živil různě, nakonec se stal realitním makléřem v Římě.

Zámeček Solca zčásti vyhořel, a to po bohatýrské pitce důstojníků Wehrmachtu. Po válce bylo v zámku zdravotní středisko a v roce 1953 byl z důvodu poddolování zámek Solca zdemolován. Rodinná hrobka v zámeckém parku byla rozebrána a její přibližná kopie je postavena v parku zámku ve Fryštátě.

Sourozenci Hansiho Larische Helena a Mary navštívili Karvinou po sametové revoluci v roce 1994. Hansí se svým synovcem Karlem a jeho dcerou Olgou již Karvinsko také několikrát navštívili. Zajímavostí je, že všichni sourozenci, i Hansí samotný, absolvovali reálné gymnázium v Bohumíně.

Můj otec, dědeček i pradědeček byli zaměstnaní skoro celý svůj život u rodu Larischů. Otec pracoval na šachtě Johann a jako elektroúdržbář na zámku Solca.

Já jsem pracoval, jako klučina z druhé třídy, v zámeckém parku (bydleli jsme vedle zámku). Tady jsem sbíral kaštany a žaludy pro lesní zvěř, která se pásla a proháněla po loukách a lesích na Larischově panství.

Sepsal rodák ze Staré Karviné Eduard Kula